

Katedra produkce

Posudek teoretické práce – bakalářské

Autorka práce: Anna Bělková

Název práce: Financování českého filmového festivalu

Posudek vedoucí práce

Autorka posudku: Kamila Zlatušková, KP FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické práce

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce: D

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu: B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu: C

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce: B

Jazyková a stylistická úroveň práce: A

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) : A

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava : B

Původnost práce, přínos k rozvoji obor: D

Celkové hodnocení práce: C

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namíste položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce:

Jedním z hlavních důvodů, proč studenti všech vysokých škol píší na závěr svého studia teoretickou práci, je možnost vyzkoušet si v plném rozsahu možnosti odborné analýzy a aplikaci kritického myšlení, prokázat schopnost objektivní práce se zdroji a samozřejmě také jejich důsledné uvádění a otestovat si v různých fázích studia jakým způsobem jsou schopni rozvíjet svoje výzkumné teze.

Diplomantka Anna Bělková z pohledu formálního nepochybně obstála. Práce je ale po stránce obsahu více propagačním textem než odbornou případovou studií, což je škoda především pro další čtenáře, studenty, kterým chce dle svých slov autorka text směřovat. Zejména v pasážích, které by si určitě zasloužily více prostoru. Jedním příkladem za všechny je kauza se sponzoringem Zbrojovky, která by si sama o sobě zasloužila samostatnou bakalářskou, či aspoň seminární práci. V práci je situace shrnuta do jednoho odstavce na straně 35, doplněná odkazem na rozhovor s Kryštofem Muchou na Radiožurnálu:

„To, že si MFF KV své partnery pečlivě vybírá a vztahy poté udržuje, dokazuje i situace z 54. ročníku, kdy se více než 40 filmařů podepsalo pod otevřený dopis festivalu, kritizující jeho spolupráci se společností Česká zbrojovka a.s. Výkonný ředitel festivalu Kryštof Mucha se za spolupráci se zbrojovkou postavil a prohlásil, že ho otevřený dopis mrzí, jelikož financování festivalu není lehká záležitost.“

Připomínám, že situaci odstartovala na poměry a zvyklosti KVIFF kontroverzní reklama sponzora s claimem „We love shooting“. Je částečně pochopitelné, že vedení festivalu situaci pragmaticky přešlo s tím, že shánění partnerů je obtížné a Zbrojovka je společností, která provozuje i mnoho bohuželbých činností. Nicméně celá situace by si z i z důvodu přímé souvislosti s názvem práce „Financování českého filmového festivalu“ nepochybně zasloužila hlubší vhled a kritickou reflexi.

Podobná kauza a debata totiž proběhla před časem i na festivalu Colours v souvislosti se společností Agrofert, překvapivě úplně potichu pak proběhlo loučení s jedním z hlavních partnerů zlínského festivalu – společností Synot kontroverzního podnikatele Ivo Valenty.

Pro budoucí čtenáře/organizátory akcí je nepochybně škoda, že se v práci, vedle seznamu příkladů různého druhu spolupráce, nezaměřila i na důslednější analýzu tohoto druhu rozhodovacích procesů, aniž by nutně šlo o odsuzování, normalizování či dokonce kádrování, protože právě tento druh objektivního, kritického myšlení by vysoká škola měla chtít u studentů, kteří se brzy stanou významnou součástí českého kulturního milieu, rozvíjet. Velké, sebevědomé instituce jako je v tomto případě nejprestižnější český filmový festival, ale třeba také Česká televize či Ministerstvo kultury, by o takovou zpětnou vazbu měly aktivně žádat, protože mohou sloužit k jejich dalšímu rozvoji.

Práci doporučuji k obhajobě s výslednou známkou C.

Otázky:

Jakým způsobem plánuje autorka rozpracovat svou práci v dalších letech?

V čem je její práce jiná, než diplomová práce Martina Pošty s názvem Organizace filmového festivalu z roku 2008, kterou vedl Kryštof Mucha?

Co se v souvislosti s tím za posledních 12 let změnilo ve struktuře financování velkých akcí tohoto typu?

Datum: 10. 9. 2020

Podpis: Kamila Zlatušková v.r.